

jemuž pa-cho-lá-tek hlasy ,Hosanna!“ dnes zpí-va-ly.

2. Král jsi z Jakobova kmenu, svátném dnes průvodu. - Kriste, Králi atd.

- Davidův syn vznešený, - k nám se béřeš v Páně jménu, - Králi blahoslavený. - Kristu, Králi atd.

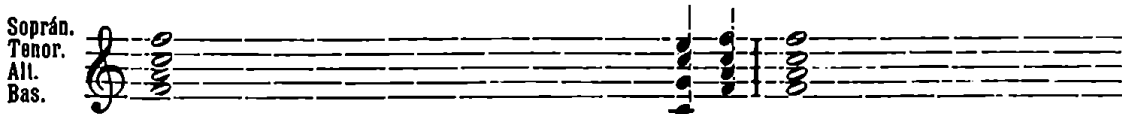
3. Tebe slaví s citem díků - nebešťanů slavný sbor, - Tebe dav ctí smrtelníků, - Tebe chválí všechen tvor. - Kristu, Králi atd.

4. Židé v cestu palmy stlali - při Tvém slavném příchodu : - my Ti pějem píseň chvály - v po- Králi atd.

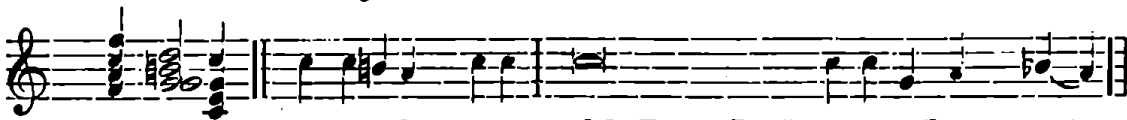
154. Pašije podle sv. Matouše, kap. 26. a 27.

Dle církevních nápěvů a zvyklostí brněnské diecese upravil K. Eichler.*)

Sbor smíšený.**)

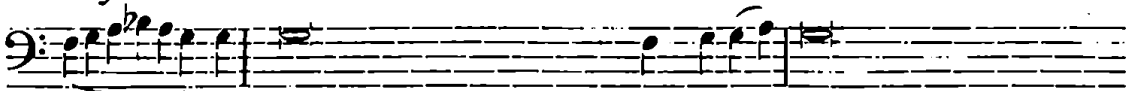

Umučení Pána našeho Ježíše Krista podle sepsání svatého
Evangelista :

Matouše. Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům svým :

Ježíš :

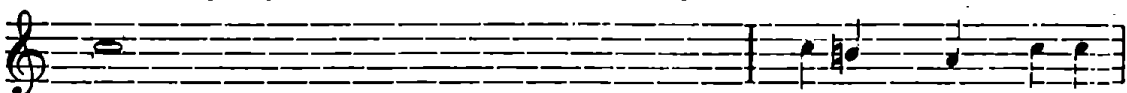

Ví - te, že podvoudnech Velikánoc bude a Syn člověka vydán

Evangelista :

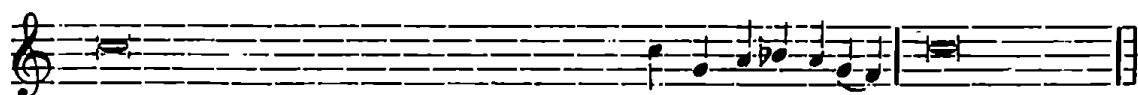
bude, aby byl ukři-žo-ván. Tedy sešli se knížata kněžská

a starší lidu na síň knížete kněžského, kterýž sloul Kaifáš,

*) V průvodu (varhan) jsou pašije podle sv. Matouše jednodušší.

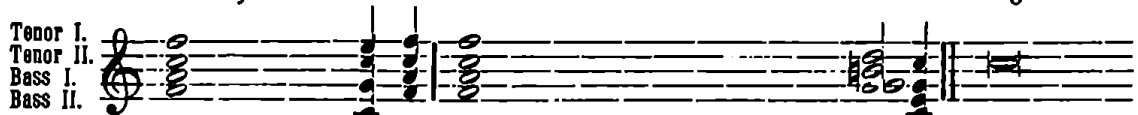
**) Sbory lze zpívatí všechny buď sborem mužským nebo smíšeným. Rozdělení hlasů pro smíšený sbor je : soprán, tenor, alt, bas ; pro mužský sbor pak tenor I., II. a bas I. a II. — Kde je dost zpěváků, mohou některé sbory býti zpívány sborem smíšeným, některé pouze mužským, — jak je v pašijích naznačeno.

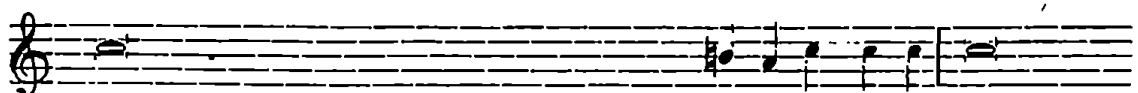
a radili se, jak by Ježíše lstivě ja-li a zabi-li. Ale pravili :

Sbor mužský :

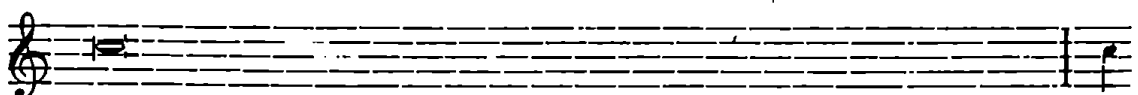
Evangelista :

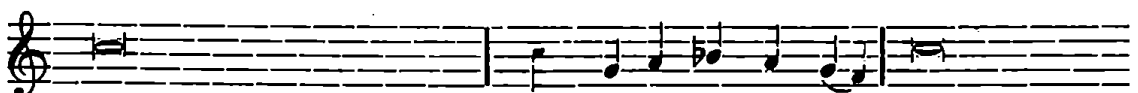
Ne v den sváteční, aby snad nebyl rozbroj v li-du. Když pak

byl Ježíš v Bethanii v domě Šimona malomocného, přistoupila

k němu žena mající nádobu alabastrovou ma-sti dra-hé : a

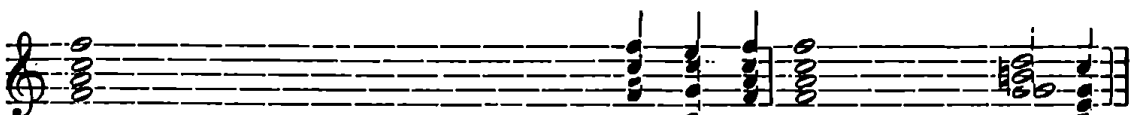

vy-lila ji na hlavu jeho, když se-děl za sto-lem. A vidouce to

Sbor mužský :

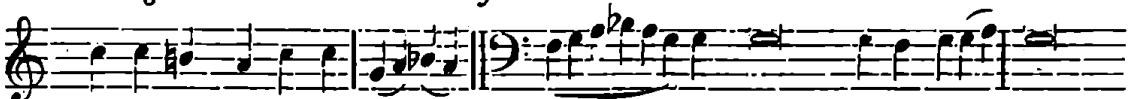
učedníci, rozhněvali se řkouce : K čemu jest ztráta ta-to ?

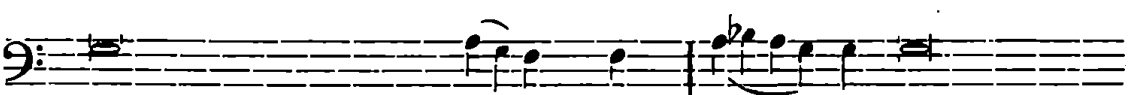
neb mohla ta (mast) prodána býti za mnoho a dáno býti chudým.

Evangelista :

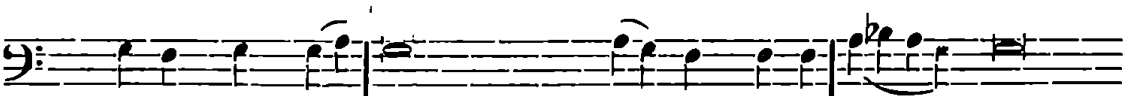
Ježíš :

Věda pak to Ježíš, dí jim: Co jste obtížni této ženě? Dobrý

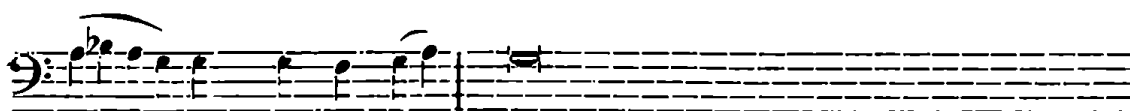
zajisté skutek učinila na-de mnou : ne - bo chudé vždycky

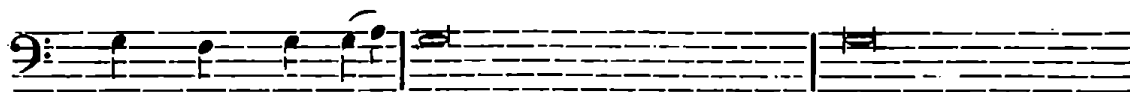
má-te s se-bou, ale mne ne vždycky máte. Vy - livši tato

zajisté mast tu na tě-lo mé ku pohřbu mému to u-či-ni-la.

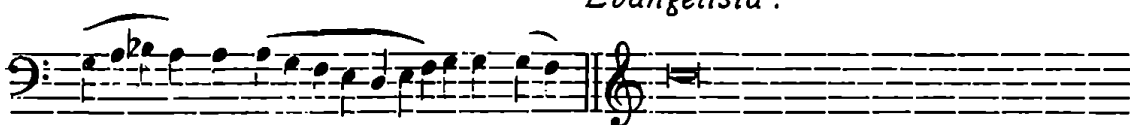

A - men pravím vám, kdežkoli kázáno bude toto Evangelium

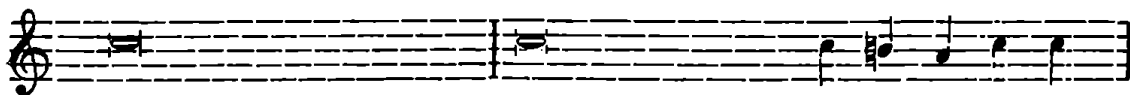

po všem svě - tě i o tom, co ona učinila, bude na památku

Evangelista :

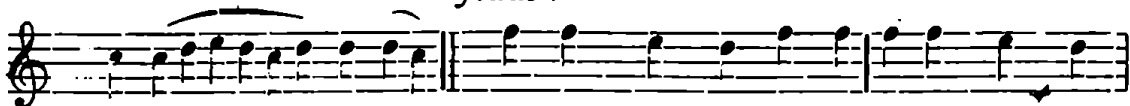

je - jí pra - ve - no. Tehdy odšel k knížatům kněž-

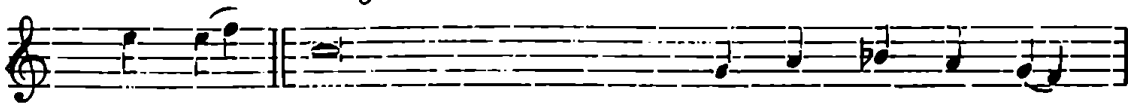
ským jeden z dvanácti, kterýž sloužil Jidáš I - ska - ri - ot - ský,

Jidáš :

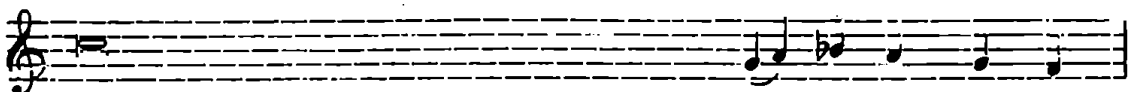

a ře - kl jim : Co mi chce - te dá - ti a já vám ho

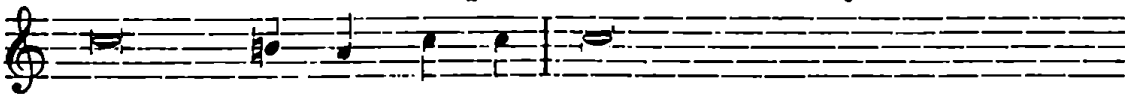
Evangelista :

zra - dí - m ? A oni uložili mu dáti tři - cet stří - br - ných.

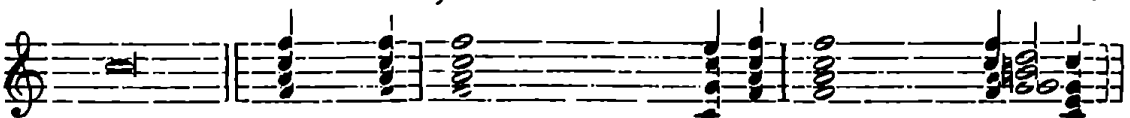

A od té chvíle hledal příhodného času, a - by ho zra - dil.

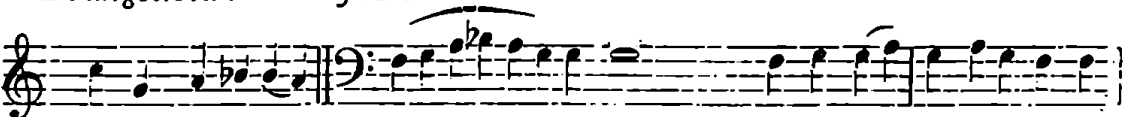
Prvního pak dne Pře - snic přistoupili k Ježíšovi učedníci,

Sbor mužský :

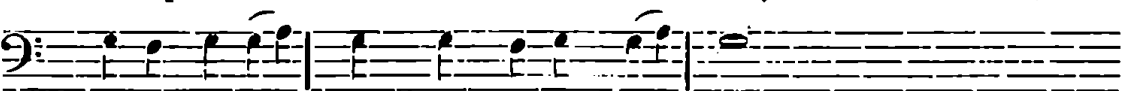

řkouce : Kde chceš, ať připravíme Tobě, abys jedl beránka ?

Evangelista : *Ježíš :*

Ježíš pak řekl : Jdě - te do města k jednomu a rcete jemu :

Mistr praví : Čas můj blízko jest, u tebe jísti budu beránka

Evangelista :

s učed - ní - ky svý - mi. I učinili učedníci, jakož jim uložil
Je - žíš, a připravili beránka. Když pak byl večer, posadil se za
stůl se dvanácti učed - ní - ky svý - mi. A když jed - li, ře - kl :

Ježíš :

A - men, pravím vám, že jeden z vás mne zra - dí.

Evangelista :

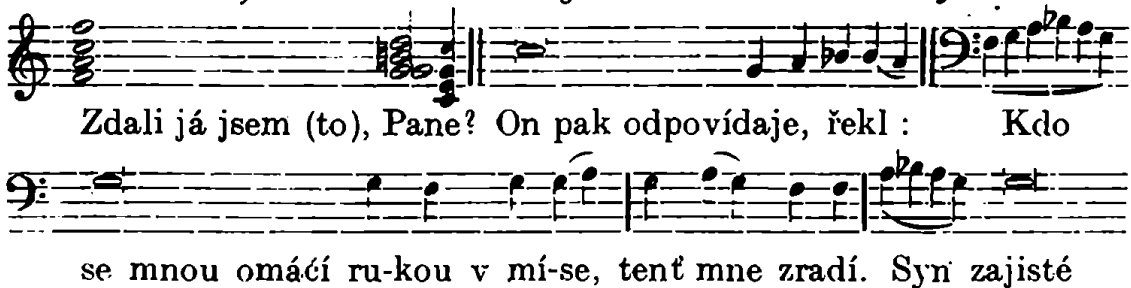

I zarmoutivše se vel - mi, počali každý z nich říkati :

Sbor mužský :

Evangelista :

Ježíš :

Zdali já jsem (to), Pane? On pak odpovídaje, řekl : Kdo
se mnou omáčí ru - kou v mí - se, tenť mne zradí. Syni zajisté

člověka jde, jakož psáno jest o něm: ale běda člově - ku
tomu, skrze něhož Syn člověka zrazen bude. : dobré by bylo

Evangelista :

je - mu, by se byl nena - ro - dil člo - věk ten. Odpovídaje

Jidáš :

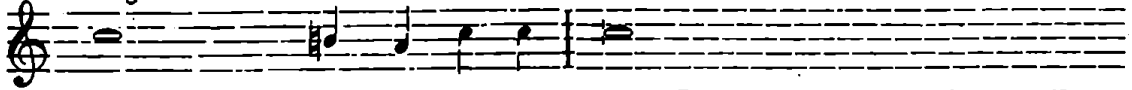
pak Jidáš, kterýž ho zradil, ře - kl : Zda - li já jsem

Evangelista :   *Ježíš :*

(to), Mistře ? Ře-kl je - mu :   Ty jsi ře - kl.

Evangelista :

A když oni ve - če - ře - li, vzal Ježíš chléb a dobrořečil

Ježíš :

i lámal a dával učedníkům svým a ře-kl :   Vez - měte

Evangelista :

a jez-te, to-toť jest   tě - lo mé.   A vzav kalich,

Ježíš :

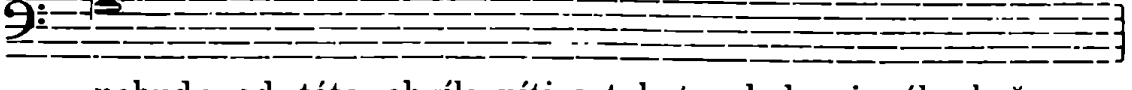
dí-ky či-nil a dal jim, řka :   Pij - te z to-ho všickni :

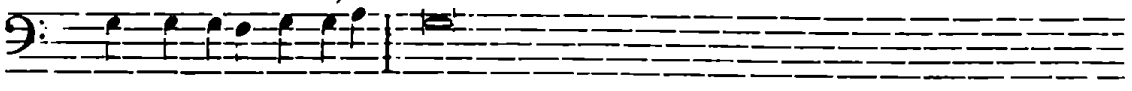
neb   toť jest krev má Nového zá-ko-na, kteráž za mnohé

vylita bude na odpuštění hříchů.   A - le pravímť vám :

nebudu od této chvíle píti z tohoto plodu vinného kořene,

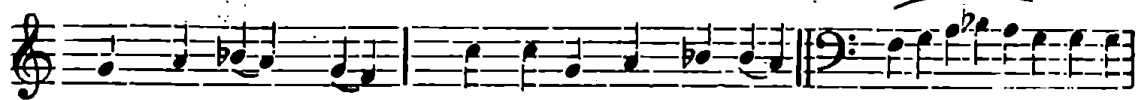
až do onoho dne, když jej píti budu s vámi nový v království

Evangelista :

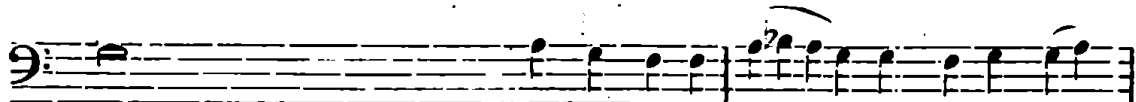

Ot - ce   mé - ho.   A chválu vzdavše, vyšli na horu

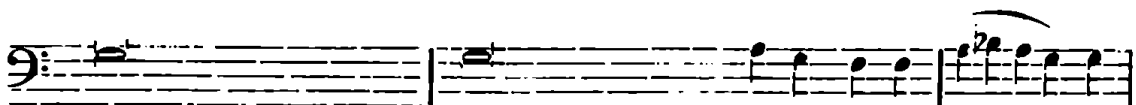
Ježíš:

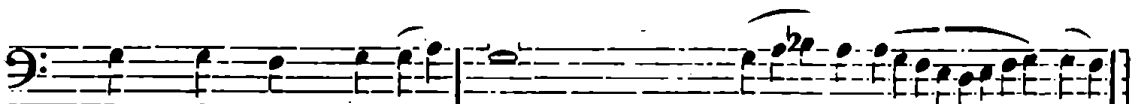
o - li - vet - skou. Tehdy dí jim Je - žíš : Vši - ckni vy

pohoršíte se nade mnou té - to noci : ne - bo psáno jest :

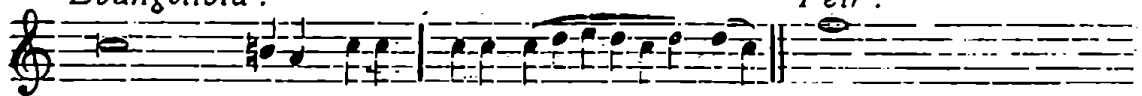
Bíti budou pastýře a rozprchnou se ovce stáda. A - le

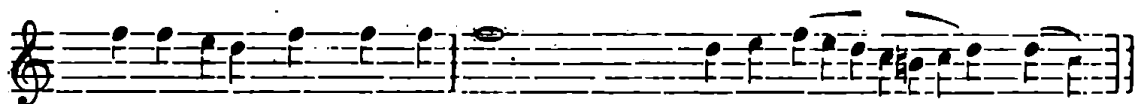
když z mrtvých vstanu, předejdu vás do Ga - li - le - e.

Evangelista :

Petr :

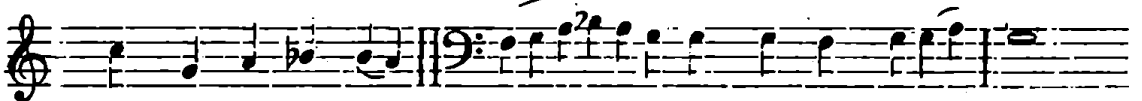
I odpovídaje Petr, řekl je - mu: Byť se pak všickni

pohoršili nad Tebou, jáť se nikdy nepo - hor - ším.

Evangelista :

Ježíš:

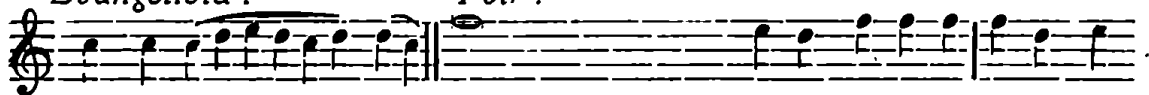
Ře - kl mu Je - žíš : A - men pravím tobě, že této

noci, prvé než kohout zazpívá, tři - krát mne za - přeš.

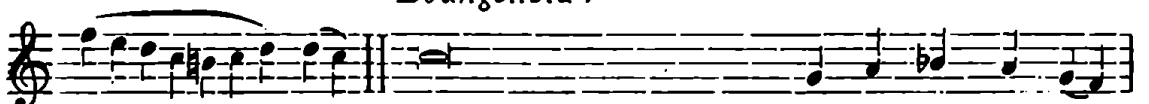
Evangelista :

Petr :

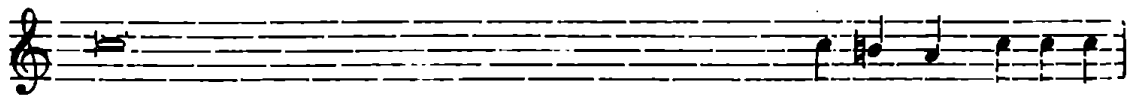

Dí mu Pe - tr : Bycht' pak měl s Tebou umřítí, nezapřím

Evangelista :

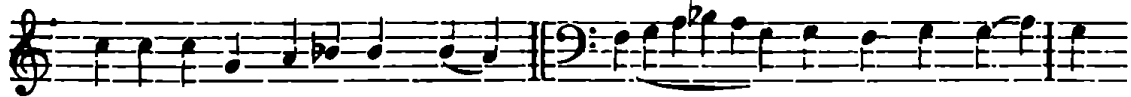

Te - be. Podobně i všickni učed - ní - ci pra - vi - li.

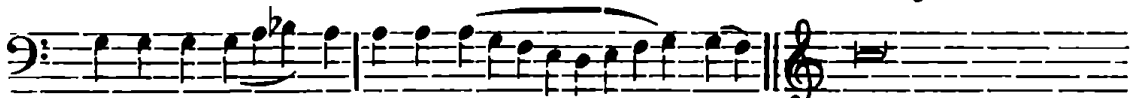
Tehdy přišel s nimi Ježíš ke vsi, kteráž slo-ve Gethsemany :

Ježíš :

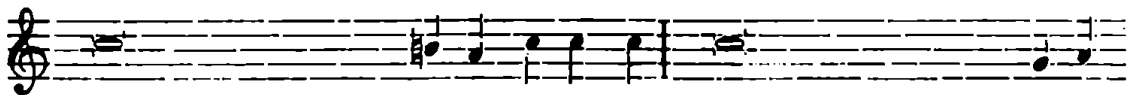

a ře-kl u-čedníkům svým : Po - sedtež tu - to, až

Evangelista :

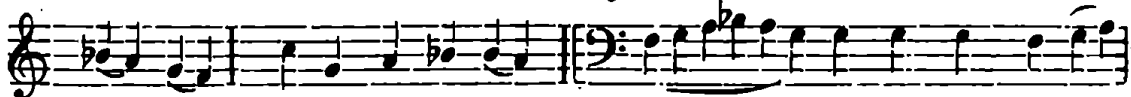

odejda tam - to pomo - dlím se. A pojav (s sebou)

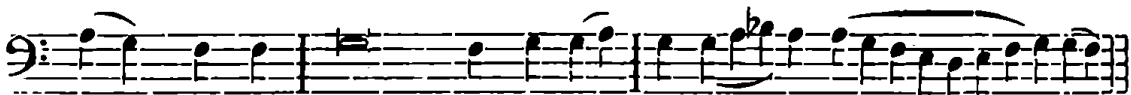

Petra a dva syny Ze-be-de-o-vy, počal se rmoutiti a teskliv

Ježíš :

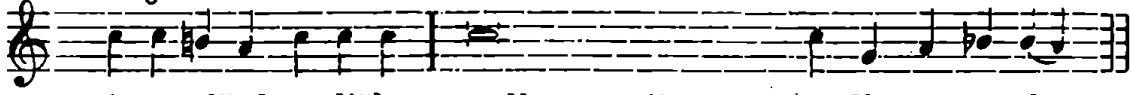

bý - ti. Tehdy ře-kl jim : Smut - nát jest du - še má

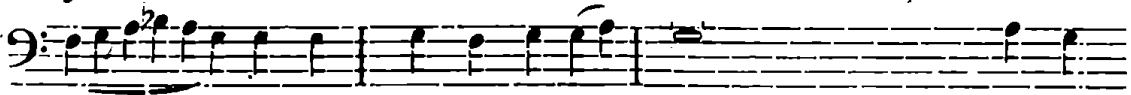
až k smrti : pozůstaňtež tu - to a bdě-te se mnou.

Evangelista :

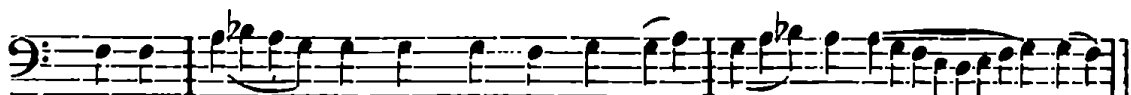

A poodšed maličko, padl na tvář svou, modle se a řka :

Ježíš :

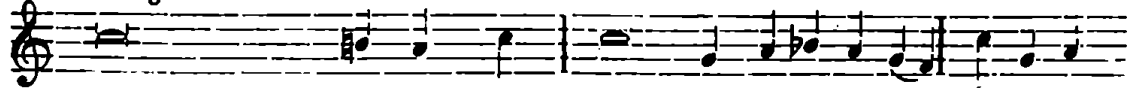

Ot - če můj ! jest-li možné, ať odejde ode mne kalich

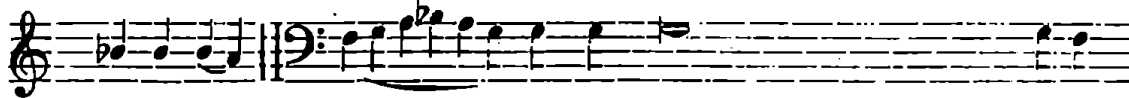
tento, a - le však ne jak já chci, a - le jakž ty.

Evangelista :

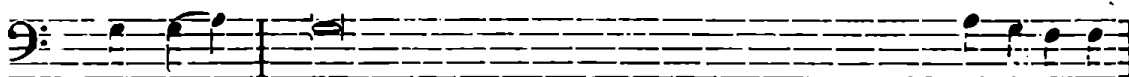

I přišel k učedníkům svým a našel je, a-ni spí; i ře-kl

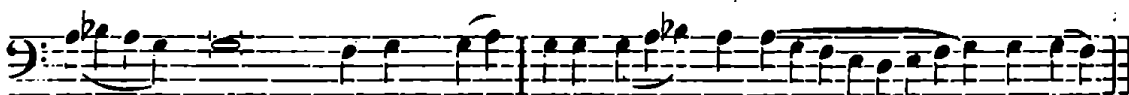
Ježíš :

Petro-vi: Tak - liž jste nemohli jedné hodiny bdíti

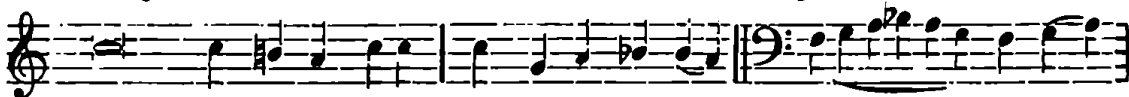
se mnou ? Bdětež a modlete se, abyste nevešli v pokušení.

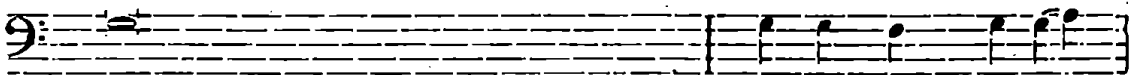
Duch zajisté hotov jest, ale tě - lo ne - mo - cno.

Evangelista :

Ježíš :

Opět po druhé odšel a modlil se, řka : Ot - če můj!

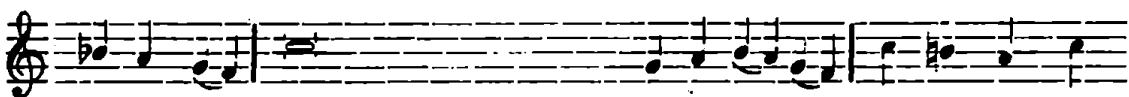

nemůže-li tento kalich minouti mne, než a - bych jej pil,

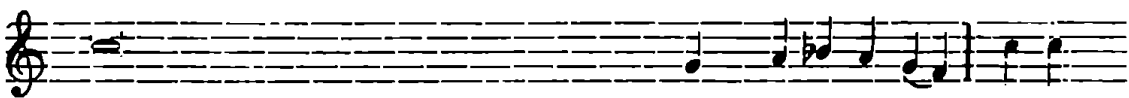
Evangelista :

staň se vů - le tvá. I přišel o - pět a našel je,

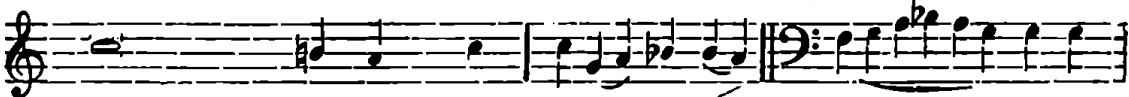

a - ni spí, nebo byly oči jejich ob - tí - že - ny. A nechav jich,

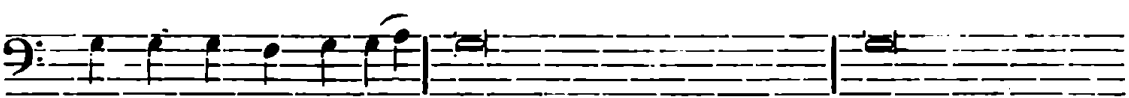

odšel opět, a modlil se po třetí, touž řeč ří - ka - je. Tehdy

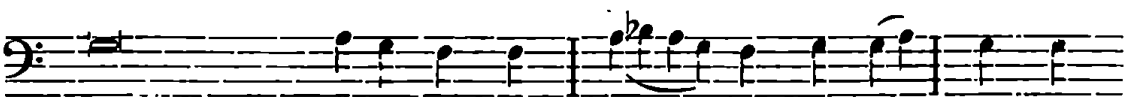
Ježíš :

přišel k učedníkům svým a ře - kl jim : Spě - tež již

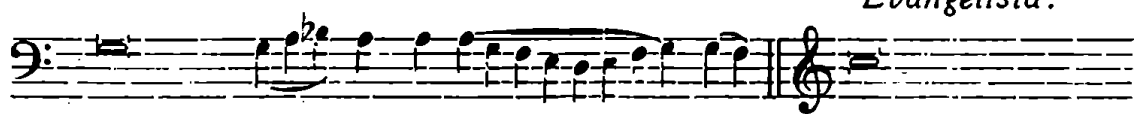
a od - po - cí - vej - te : aj ! přiblížila se hodina, a Syn člověka

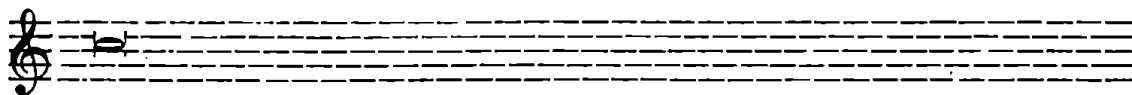
vydán bude v ruce hříšných. Vstaň - tež ! pojďme ! hle, při -

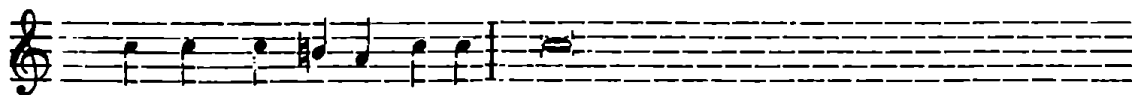
Evangelista:

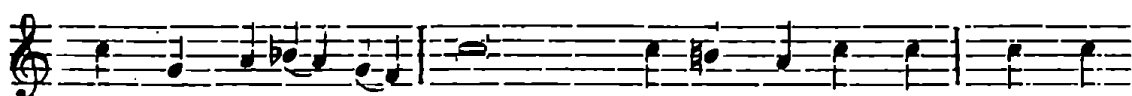
blížil se, kte - rý mne zra - dí. A když on ještě

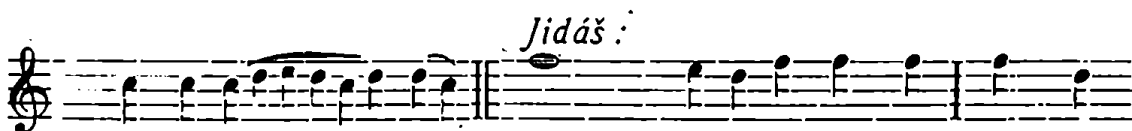
mluvil, aj! Jidáš, jeden ze dvanácti, přišel a s ním zástup

mnohý s meči a ky - ji, poslání jsouce od knížat kněžských

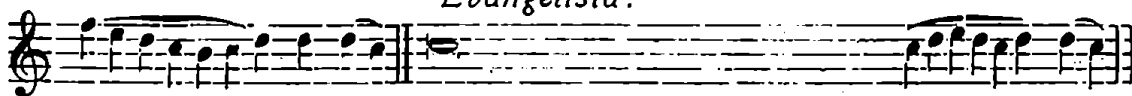

a star - ších li - du. Ten pak, kte - rýž jej zra - dil, dal jim

zna - me - ní, řka : Kteréhož - ko - li po - lí - bím, tenť jest,

Evangelista:

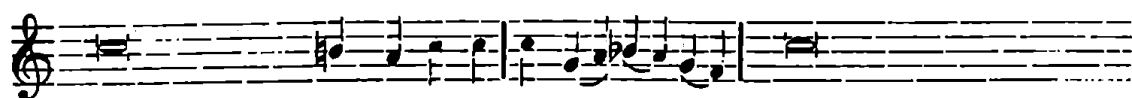
drž - te jej. A hned přistoupiv k Ježíšovi, ře - kl :

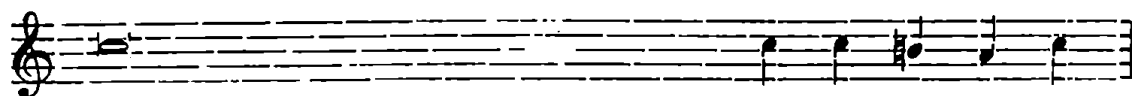
Zdráv buď, Mi - stře! a políbil jej. I řekl jemu Ježíš :

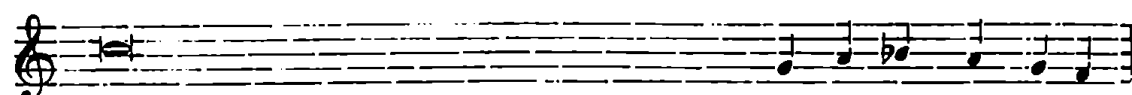
Pří - te - li, nač jsi při - šel? Tehdy přistoupili a

vztáhli ruce na Je - ží - še a ja - li ho. A aj! jeden z těch,

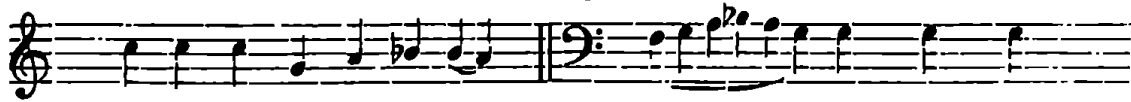

kteríž byli s Ježíšem, vztáh' ruku, vy - tr - hl meč svůj

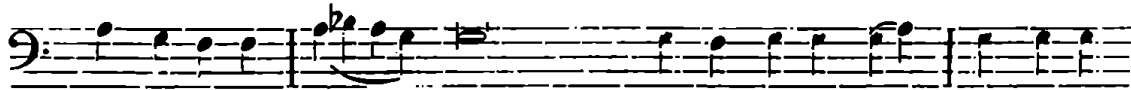

a udeřiv služebníka knížete kněžského, u - ťal u - cho jeho.

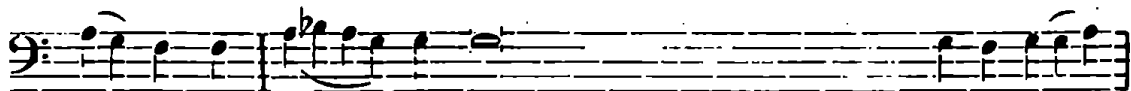
Ježíš :

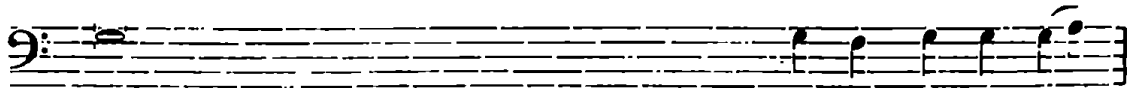
Tehdy dí je-mu Je-žíš : O - brať meč svůj

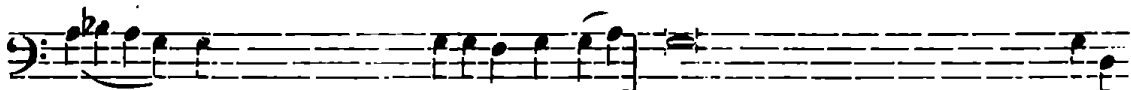
v místo jeho : ne - bo všickni, kteříž berou meč, od meče

za-hynou. Zda - liž mníš, že bych nemohl prositi otce svého,

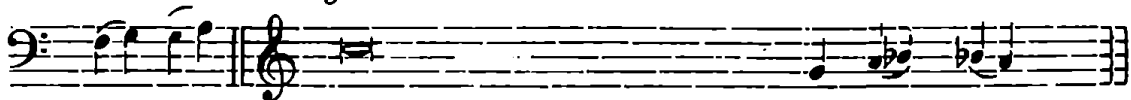

a dal by mi nyní více nežli dvanácte plu-ků an-dě-lů ?

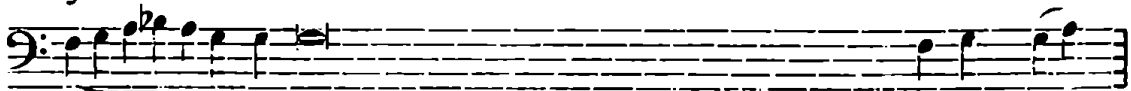
A - le kterakž se naplní Písma, (kteráž svědčí), že tak musí

Evangelista :

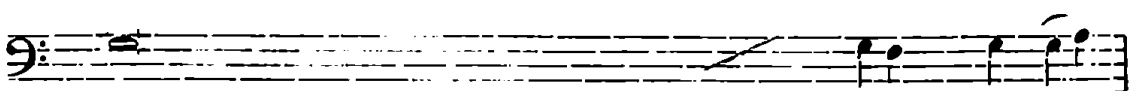

bý - ti ? V tu hodinu řekl Ježíš k zá - stu - pům :

Ježíš :

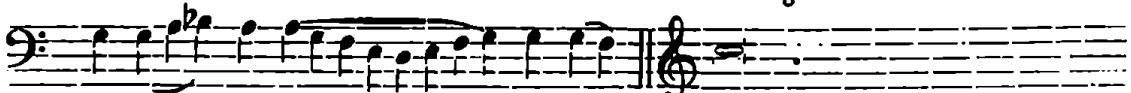

Ja - ko na lotra vyšli jste s meči a s kyji jí-mat mne,

(ježto) na každý den sedával jsem u vás uče v chrámě,

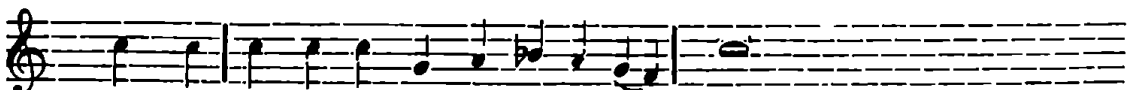
Evangelista :

a ne - ja - li jste mne. Ale toto všechno stalo se,

aby se naplnila Pís-ma pro-ro-cká. Tehdy učed-ní-ci

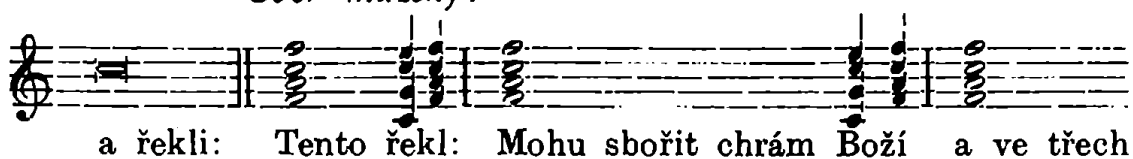

vši-ckni o - pu-sti-vše ho, u - te - kli. A oni javše Ježíše, vedli

ho k Kaifášovi, knížeti kněžskému, kdežto se zákonníci a
starší byli sešli. Petr pak šel za ním z daleka, až do síně
kní-že-te kněžského, a všed do vnitř, seděl s služebníky,
a-by vi-děl kó-nec. Knížata pak kněžská a všecka rada
hledali falešného svědectví proti Je-ží-šo-vi, aby jej na smrt
vy-da-li; a nenalezli, ačkoli bylo mnoho falešných svědků
při-stou-pi-lo. Naposledy pak přišli dva falešní svědkové

Sbor mužský:

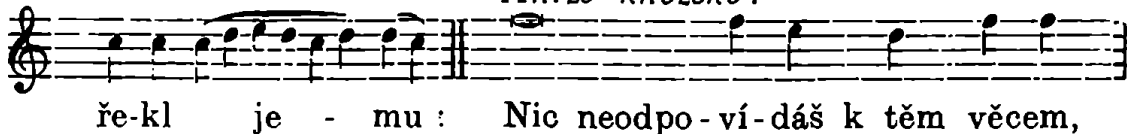
a řekli: Tento řekl: Mohu sbořit chrám Boží a ve třech

Evangelista:

dnech jej zase vysta - vě - ti. A povstav kníže kněžské,

Kníže kněžské:

ře-kl je - mu: Nic neodpo-ví-dáš k těm věcem,

Evangelista:

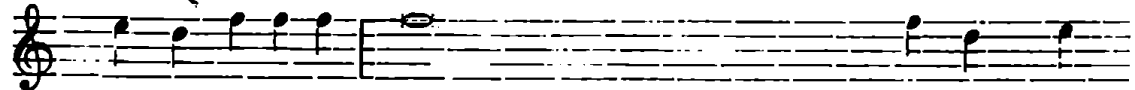

kterěz tito proti To-bě svěd - čí? A-le Je - žíš ml - čel.

Kníže kněžské :

Kníže pak kněžské ře - kl je - mu : Zaklínám Tě skrze

Bo - ha ži - vé - ho, abys nám pověděl, jsi - li Ty Kristus, Syn

Evangelista : *Ježíš :*

Bo - ží ? Dí jemu Ježíš : Ty jsi ře - kl.

A - le však pravím vám, od tohoto času uzříte Syna

člověka sedícího na pravici Mo - ci Bo - ží a přicházejícího

Evangelista :

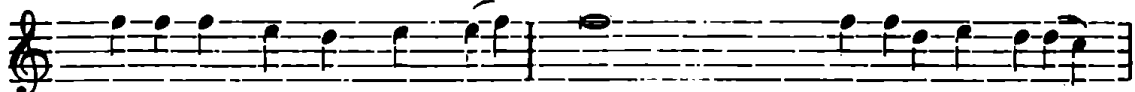

v o - blacích ne - beských. Tehdy kníže kněžské

Kníže kněžské :

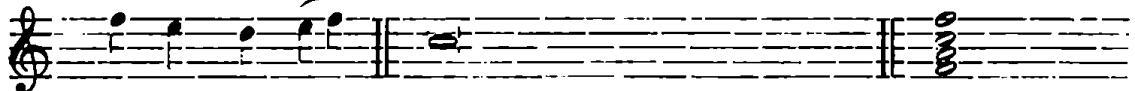

roztrhl roucho své, řka : Rou - hal se ! což ještě

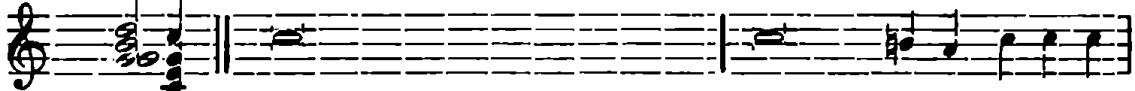
potřebu - je - me svěd - ků ? Aj ! nyní jste slyšeli rou - há - ní :

Evangelista : *Sbor mužský :*

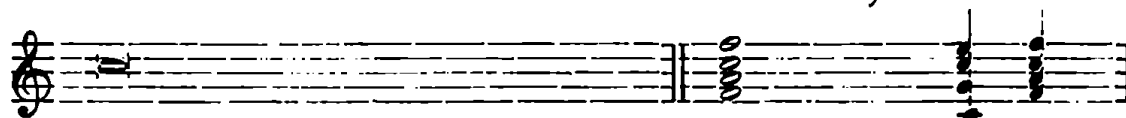
co se vám zdá ? A oni odpovídajíce, řekli : Hoden jest

Evangelista :

smrti. Tehdy plivali na tvář jeho a dávali jemu zášijky :

Sbor mužský :

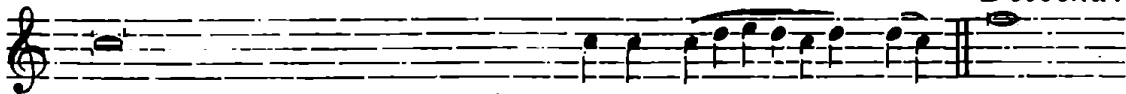
jiní pak ho políčkovali, říkajíce : Hádej nám, Kri - ste,

Evangelista :

kdo jest, kterýž Tebe u de - řil ? Petr pak seděl venku v sí - ni;

Děvečka :

a přistoupila k němu jedna dě - ve - čka, řkouc : I ty jsi

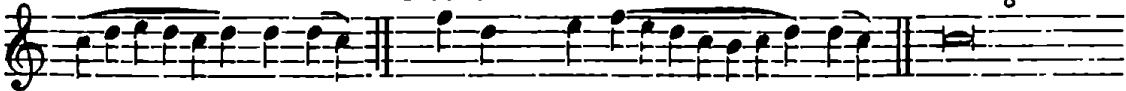
Evangelista :

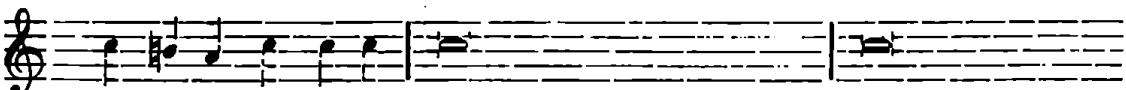
byl s Ježíšem Ga - li - lej - ským. Ale on zapřel přede

Petr :

Evangelista :

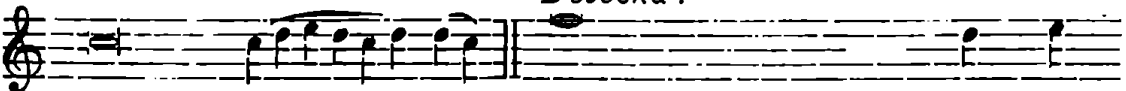

vše - mi, řka : Nevím, co pra - víš. A když

vycházel ze dveří, uzřela ho jiná děvečka a řekla těm,

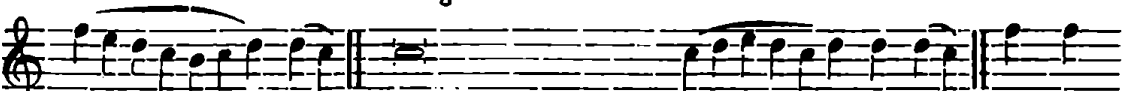
Děvečka :

kteríž tu by - li : I tento byl s Ježíšem Na - za -

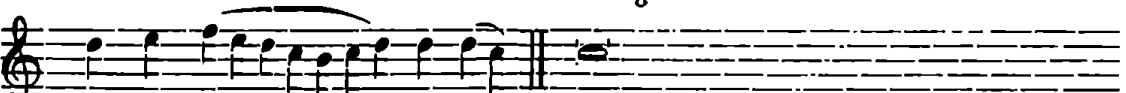
Evangelista :

Petr :

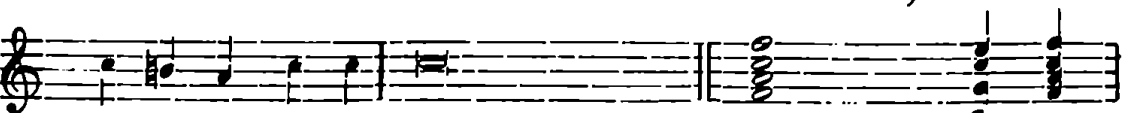
ret - ským. A on opět zapřel s pří - sa - hou : Neznám

Evangelista :

(to - ho) člo - vě - ka. A po malé chvíli přistoupili,

Sbor smíšený :

kte - říž tu stá - li, a řekli Petrovi : Jistě i ty z nich jsi,

Evangelista :

neb i řeč tvá známa tebe či - ní. Tehdy počal se proklínati
a při - sa - ha - ti, že by neznal (to - ho) člo - vě - ka. A hned
ko - hout za - zpí - val. I rozpomenul se Petr na slovo Ježíšovo,
kte - réž mu byl ře - kl : Prvé než kohout zazpívá, třikrát
mne za - přeš. A vy - šed ven, plakal hoř - ce. A když by - lo
rá - no, vešli v radu všechna knížata kněžská a starší lidu
pro - ti Je - ží - šo - vi, a - by ho na smrt vy - da - li. I svá - za - vše
jej při - ve - dli a vydali ho Pontskému Pilá - to - vi, vla - da - ři.
Tehdy vida Jidáš, který jej zradil, že by od - sou - zen byl,
že leje toho, navrátil zase třiceti stříbrných knížatům kněžským

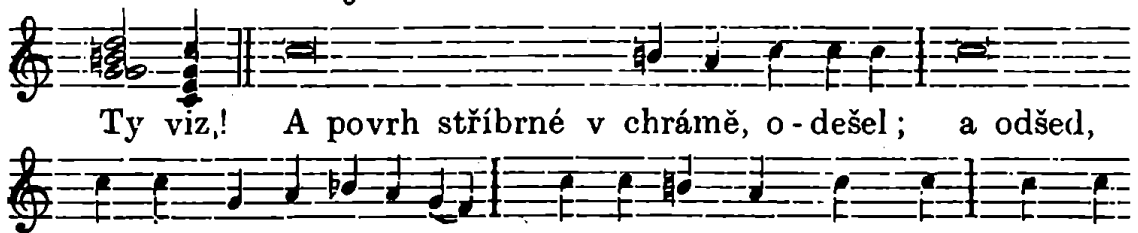
Jidáš :

a star - ším, řka : Zhře - šil jsem, zra - div krev spra - ve -

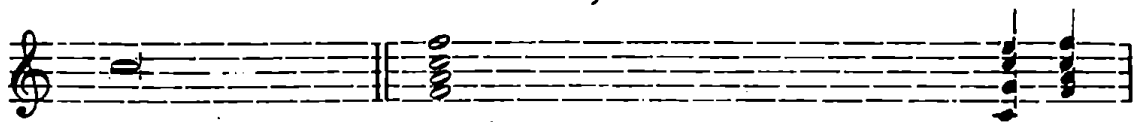
Evangelista :   *Sbor mužský :*

dli - vou. Ale oni řekli : Co nám do to - ho ?

Evangelista:

Ty viz! A povrh stříbrné v chrámě, o-dešel; a odšel,
o-si-dlem se o-bě-sil. Kní-ža-ta pak kněž-ská vza-vše
Sbor mužský:

stříbrné, řekli: Neslušíť jich vložití do poklad-ní-ce:
Evangelista:

nebo mzda kr-ve jest. A poradivše se, koupili za ně
pole hrnčířovo ku pohřbu pout-ní ků. Protož nazváno
jest pole to „Ha-ke-da-ma“, to jest „Pole krve“, až do
dnešního dne. Tehdy naplnilo se, což povědíno jest skrze
Jeremiáše proroka, řkouceho: „A vzali třiceti stříbrných,
mzdu ceněného, kterýž ceněn byl od synů i-sra-el-ských:
a dali je za pole hrnčířovo, jakož mi u-sta-no-vil Pán“.
Ježíš pak stál před vladařem. A otázal se ho vla-dař,
Pilát: *Evangelista:*

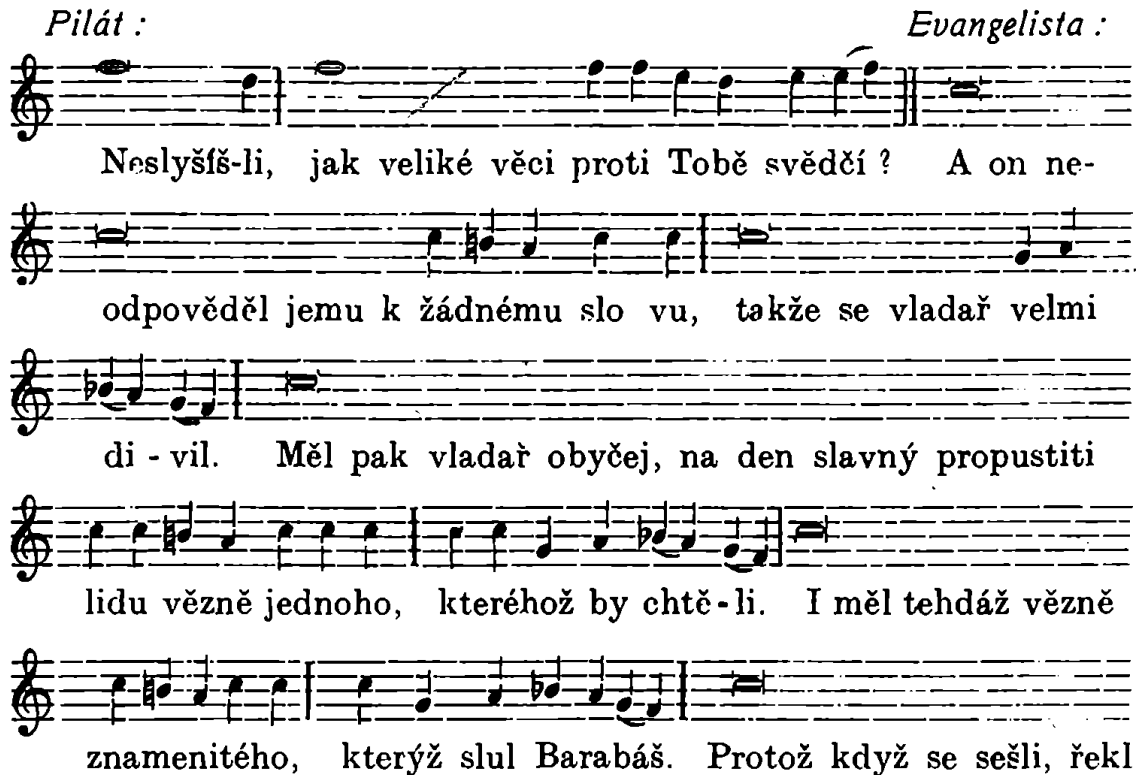
řka: Ty-li jsi král ži-dov-ský? Ře-kl je-mu Je-žíš:

Ježíš : *Evangelista :*

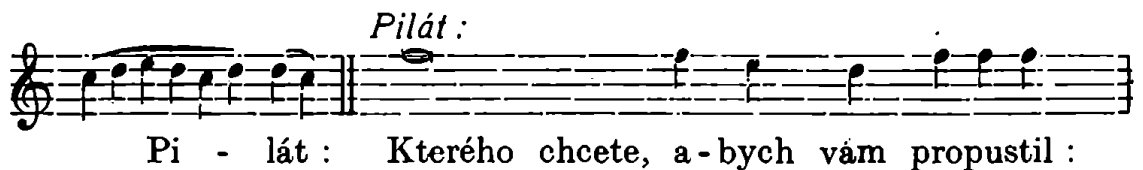
Ty pra - víš. A když na něj knížata kněžská
a starší žalovali, nic neodpověděl. Tehdy dí mu Pi - lát :

Pilát : *Evangelista :*

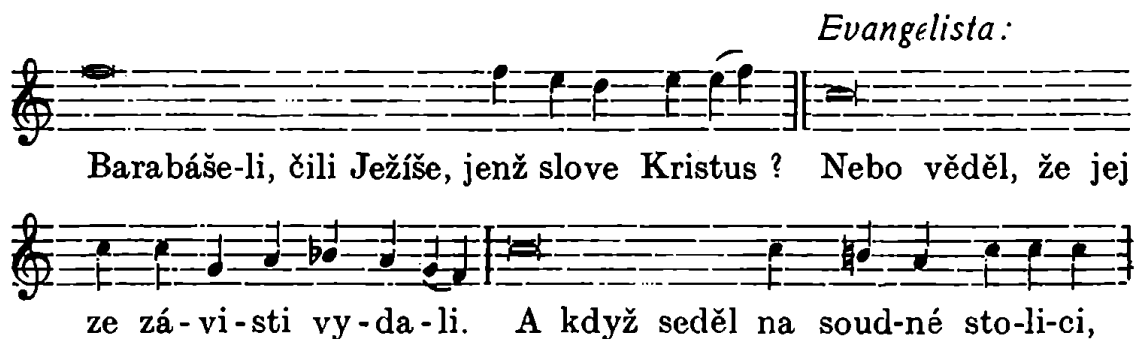
Neslyšs-li, jak veliké věci proti Tobě svědčí ? A on ne-
odpověděl jemu k žádnému slo vu, takže se vladař velmi
di - vil. Měl pak vladař obyčej, na den slavný propustiti
lidu vězně jednoho, kteréhož by chtě - li. I měl tehdáž vězně
znamenitého, kterýž slul Barabáš. Protož když se sešli, řekl

Pilát :

Pi - lát : Kterého chcete, a - bych vám propustil :

Evangelista :

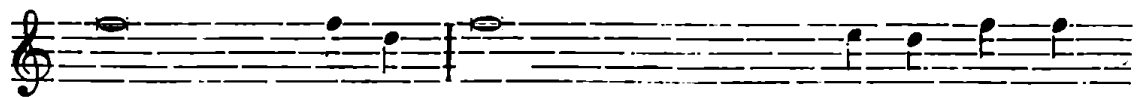
Barabáše - li, čili Ježíše, jenž slove Kristus ? Nebo věděl, že jej
ze zá - vi - sti vy - da - li. A když seděl na soud - né sto - li - ci,

Žena Pilátova :

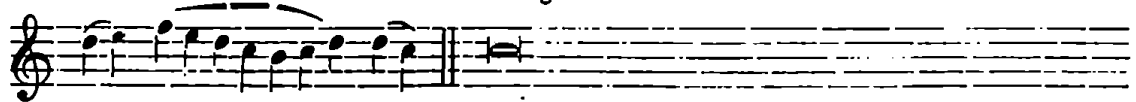
poslala k němu žena jeho, řkou - cí : Nic neměj

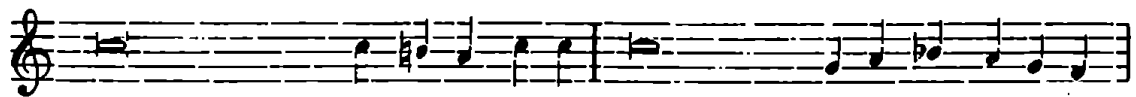

s tímto spravedlivým, nebo jsem mnoho trpěla dnes ve snách

Evangelista :

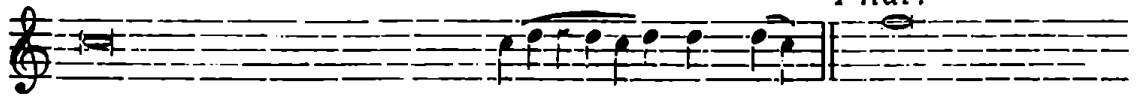

pro ně - ho. Ale knížata kněžská a starší navedli

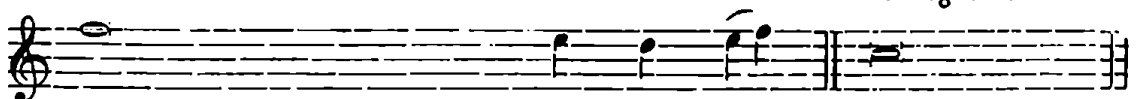
lid, aby prosili za Ba-ra-bá-še. Ježíše pak a-by za-hu-bi-li.

Pilát :

Odpověďv pak vladař, ře - kl jim : Kterého chcete

Evangelista :

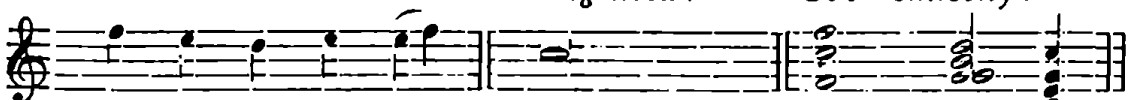
ze dvou, aby vám byl pro - pu - štěn ? A oni řekli :

Sbor smíš. : Evangelista : Pilát :

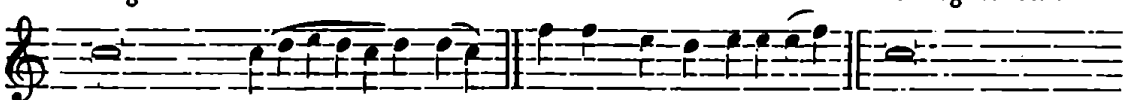
Barabáše. Dí jim Pi - lát : Což tedy učiním s Ježíšem,

Evangelista : Sbor smíšený :

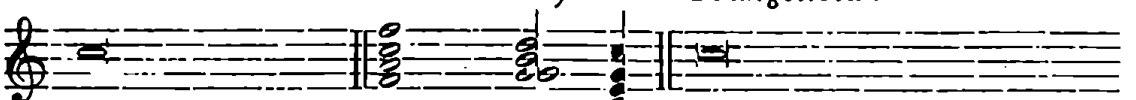
jenž slo - ve Kri - stus ? Řkou všickni : Ukřižován buď !

Evangelista : Pilát : Evangelista :

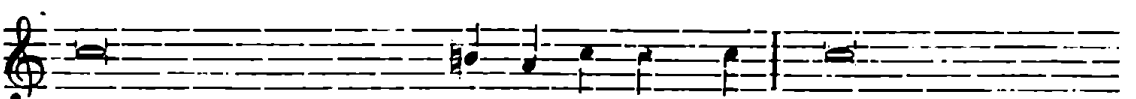

Řekl jim vla - dař : I co zlého učinil ? Oni pak více

Sbor smíšený : Evangelista :

křičeli, řkouce : Ukřižo-ván buď ! I vida Pilát, že by nic

neprospěl, ale že by vět-ší rozbroy byl, vzav vodu, umyl

Pilát:

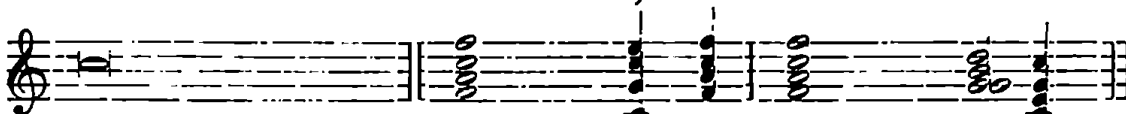
ruce před li - dem, řka : Nevinent jsem já krví spra-

Evangelista :

ve-dli-vé-ho to-ho-to ; vy viz - te ! A odpověděv

Sbor smíšený :

všecken lid, řekl : Krev jeho na nás i na naše sy-ny !

Evangelista :

Tedy propustil jim Barabáše, ale Ježíše ubičovaného vydal

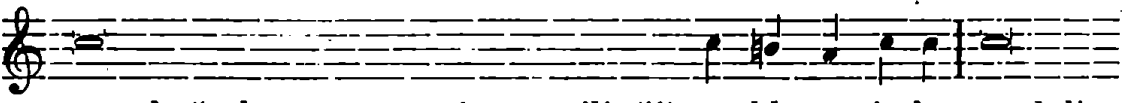
jim, a - by byl u - kři - žo - ván. Tehdy žoldnéři vladařovi,

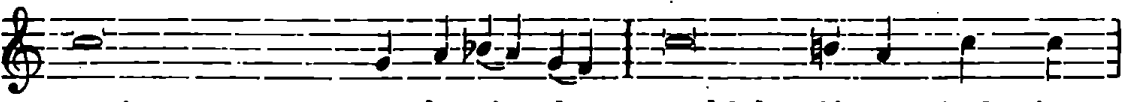
vzavše Ježíše do radního domu, shromáždili k němu ce-lou

ro - tu : a svlék-še ho, přiodili jej pláš-těm šar-la-to-vým,

a spletše korunu z trní, vstavili (ji) na hla-vu je-ho a dali

třtinu v pravou ru-ku je - ho : a kleka-jí-ce před ním,

Sbor mužský :

posmívali se jemu, řkouce : Zdráv buď, králi ži-dov-ský!

Evangelista :

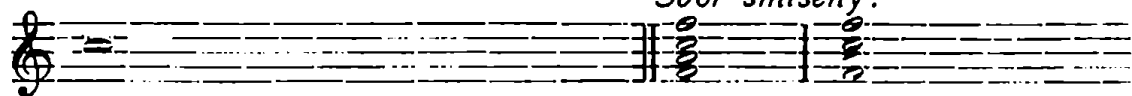

A pliva-jí-ce na ně-ho, brali třtinu a bili hla - vu je - ho.

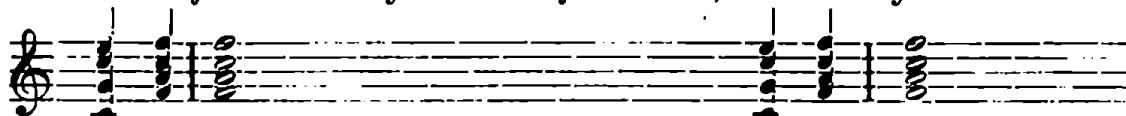

A když se mu naposmívali, svlékli s něho plášť a oblékli jej
v roucho jeho: i vedli ho, aby jej u kři-žo-va-li. Vyšedše pak,
nalezli člověka cyrénského, jménem Šimona; toho přinutili,
a - by ne - sl kříž je - ho. I přišli na místo, kteréž slo - ve
Gol-go-tha, to jest místo po-prav-né. I dali mu pítí vína,
smí-še - né - ho se žlu - čí; a když o - ku - sil, ne - chtěl pí - ti.
Když pak jej ukřižovali, rozdělili roucho jeho, metajíce (o ně)
los, aby se naplnilo, což povědíno jest skrze pro - ro - ka,
řkoucího: „Rozdělili sobě roucha má a o můj o - děv meta - li
los“. A sedíce, ostříhali ho. I vstavili nad hlavu jeho vinu
jeho na - psa - nou: „Tentot jest Ježíš, král ži - dov - ský“.
Tehdáž ukřižování jsou s ním dva lotři, jeden na pravici a
druhý na levici. Ti pak, kteříž tudy chodili, rouhali se jemu.

Sbor smíšený:

ukřivující hlav svých a říkající: Ha, há! kterýž rušíš chrám

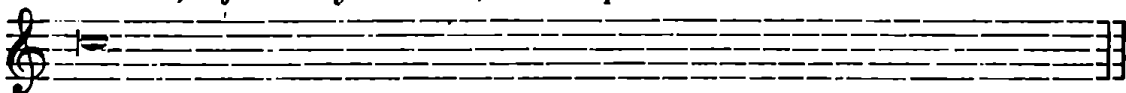

Bo-ží a ve třech dnech jej zase vzdě-lá-váš, pomozíš sám

Evangelista:

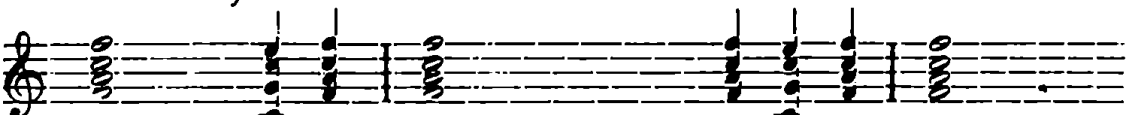

so-bě; jsi-li Syn Bo-ží, sstoupíš s kří-že. Podobně i kní-

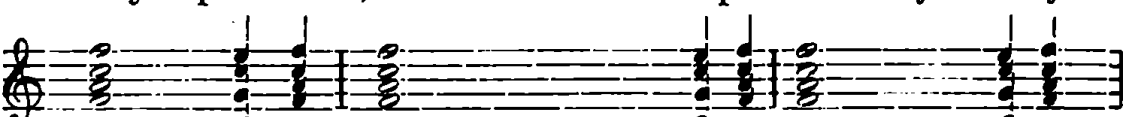

žata kněžská s zákonníky a staršími posmívající se, pravili :

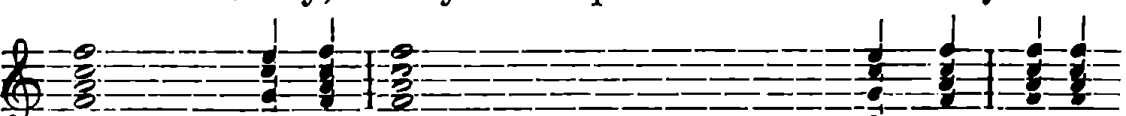
Sbor mužský:

Jiným po-má-hal, sám sobě nemůže po-mo-ci : jestliže jest

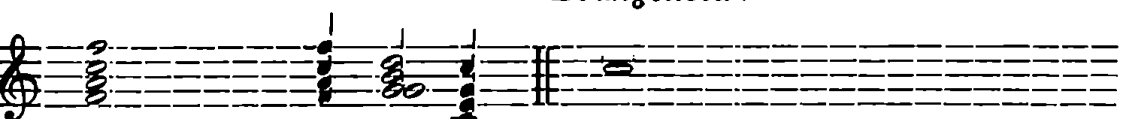

král isra-el-ský, ať nyní sstoupí s kří-že a uvěříme je-mu :

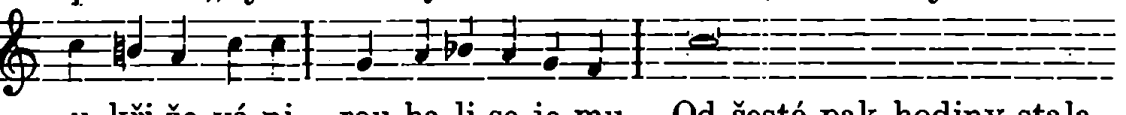

doufáť v Bo-ha, ať ho nyní vysvobodí, chce-liť mu; nebo

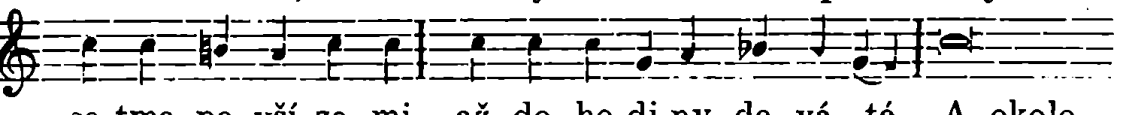
Evangelista:

pravil : „Syn Bo - ží jsem“. Tak i lotři, kteříž byli s ním

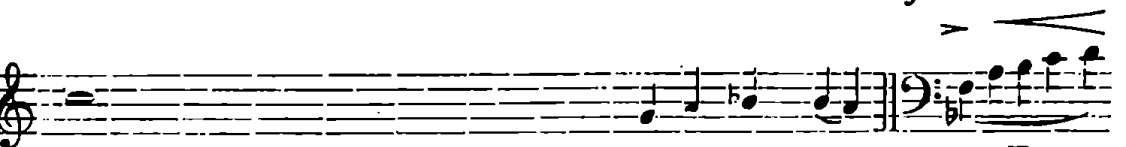

u-kří-žo-vá-ni, rou-ha-li se je-mu. Od šesté pak hodiny stala

se tma po vší ze-mi až do ho-di-ny de-vá - té. A okolo

Ježíš.

hodiny deváté volal Ježíš hlasem ve-li-kým, řka : „E -

Evangelista:

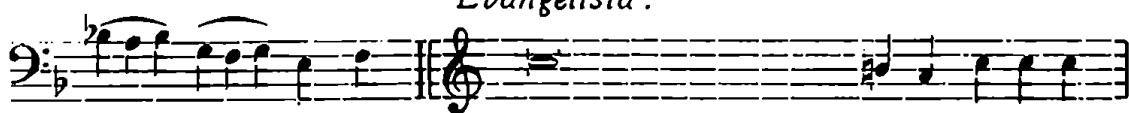

li, E - li lam - ma sabakthani? To jest
Ježíš:

Bo - že můj, Bo - že můj, proč jsi

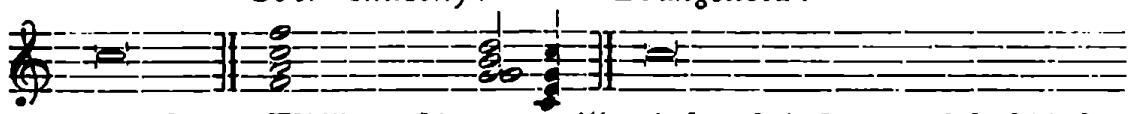
Evangelista:

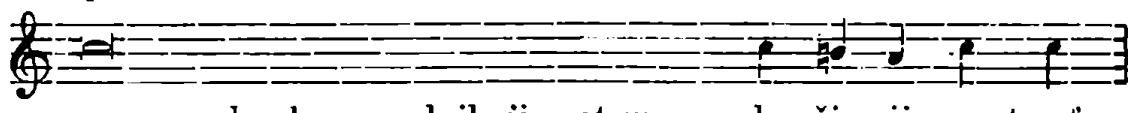
mne o - pu - stil? A někteří tu stojíce a sly - ší - ce to

Sbor smíšený:

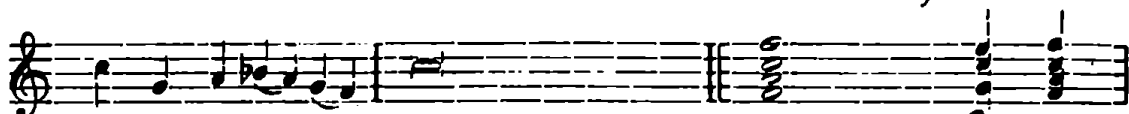
Evangelista:

pravili: „Eliáše volá ten - to!“ A hned jeden z nich běžel

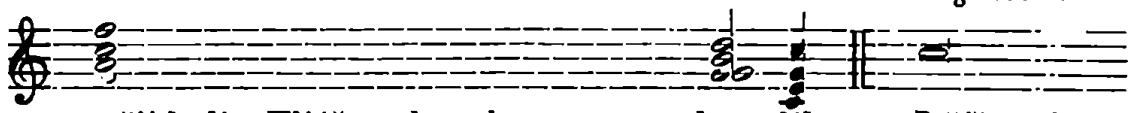

a vzav houbu, naplnil ji octem, a vlo - živ ji na trest,
Sbor smíšený:

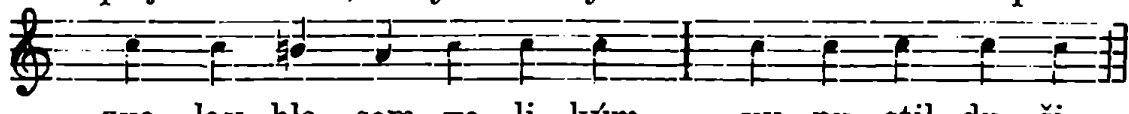

dával mu pí - ti. Ale jiní pravili: Nech ať u - zří - me,

Evangelista:

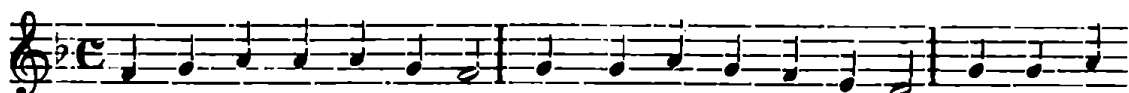
při - jde - li Eliáš, aby ho vysvo - bo - dil. Ježíš pak

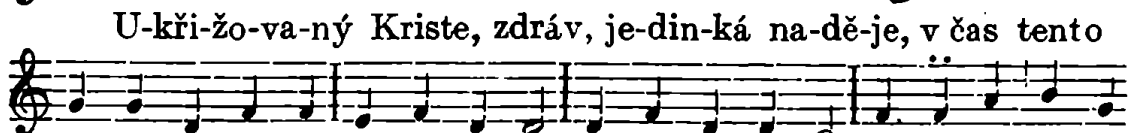
zvo - lav hla - sem ve - li - kým, vy - pu - stil du - ši.

Všichni kleknou a pomlčí na chvíli.

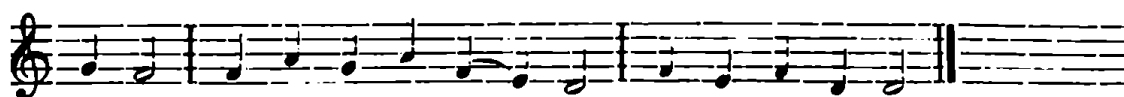
Mezi pomlkou zpívají v některých farnostech první sloku písňě č. 155. jednohlasně a bez průvodu, jak následuje:

U - kři - žo - va - ný Kriste, zdrav, je - din - ká na - dě - je, v čas tento

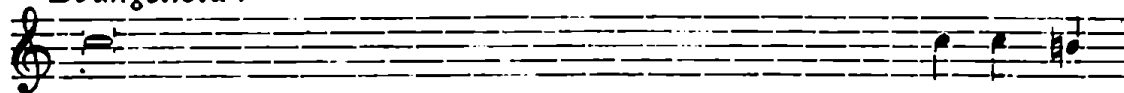
Tvé - ho sva - té - ho u - mu - če - ní rozmnožíž dobrým spravedlnost, duše

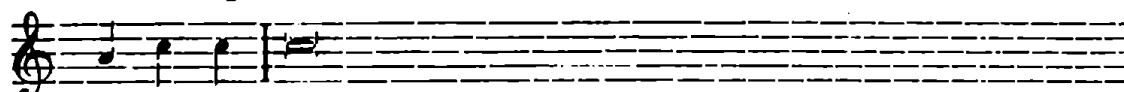
svatost, a hříšným rač dá - ti svou svatou milost.

Pak se vstane a pokračuje v pašijích :

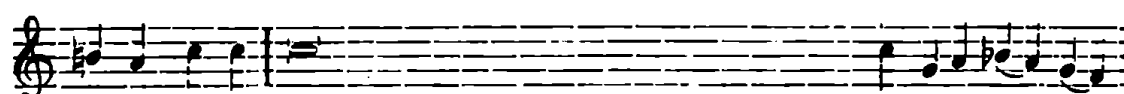
Evangelista :

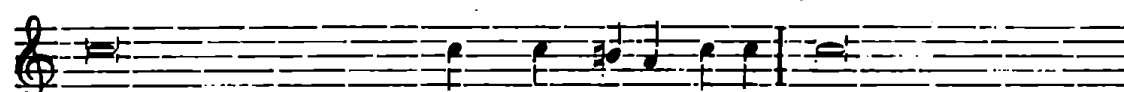
A aj ! opona chrámová roztrhla se na dvě půle od vr - chu

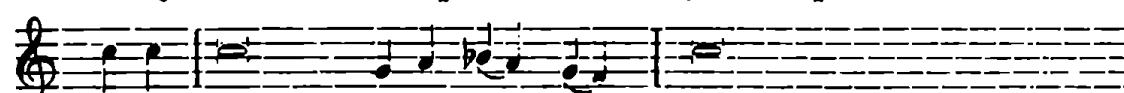
až do - lů ; a země se třásla a skály se pukaly, a hrobové se

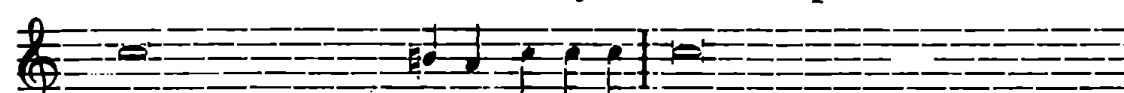
o - tví - ra - li, a mnohá těla svatých, kteříž byli zemřeli, vsta - la.

A vyšedše z hrobů po vzkří - še - ní je - ho, přišli do svatého

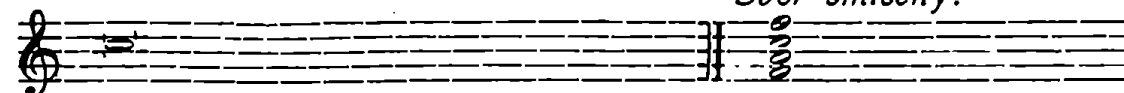

města a ukáza - li se mno - hým. Setník pak a ti, kteříž

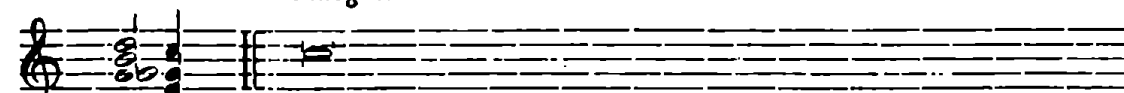
s ním byli ostríha - jí - ce Je - ží - še, vidouce zemětřesení a to,

Sbor smíšený :

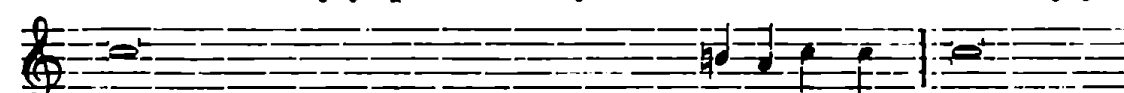

což se dalo, báli se velmi, řkouce : „Jistě Syn Boží byl

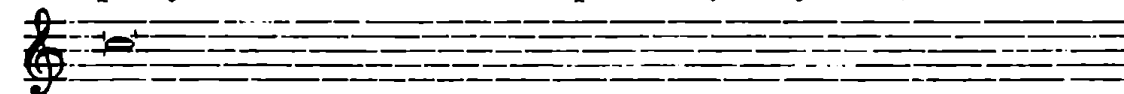
Evangelista :

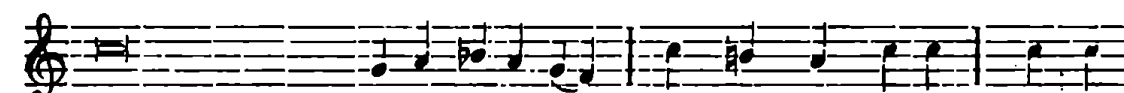
ten - to !“ Byly pak tu ženy mnohé z daleka, kteréž byly

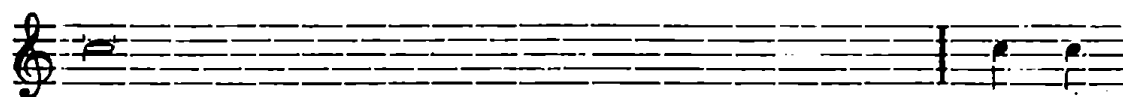
přišly za Ježíšem z Galilee, posluhu - jí - ce je - mu ; mezi nimiž

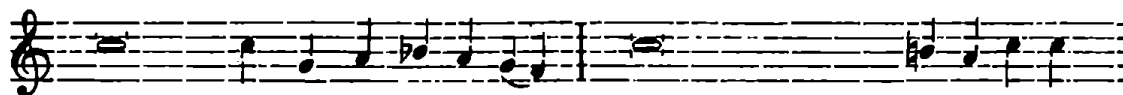
byla Maria Magdaléna a Maria, matka Jakobova a Josefova,

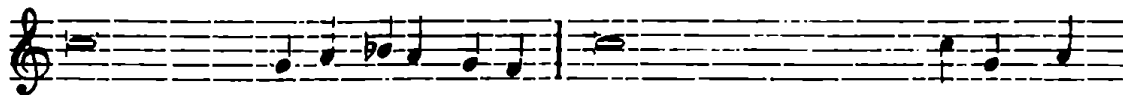
a matka synů Ze - be - de - o - vých. A když byl ve - čer, při - šel

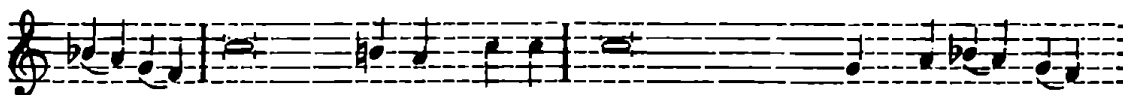
jeden člověk bohatý z Arimathie, jménem Josef, kte - rýž

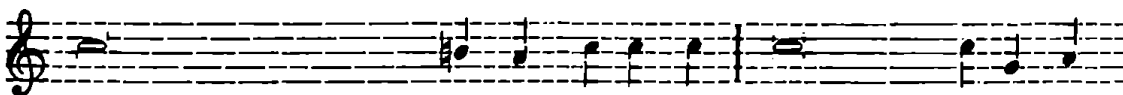
byl také u-čed-ník Je-ží-šův. Ten přistoupil k Pi-lá-to-vi

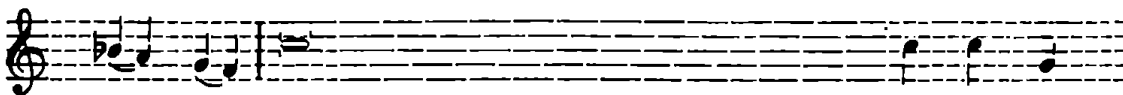
a prosil o tě-lo Je-ží-šo-vo. Tedy Pilát rozkázal dá-ti (mu)

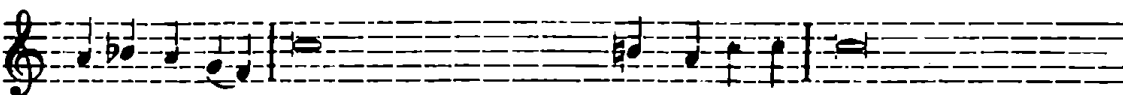
tě-lo. A vzav Jo-sef tě-lo, obvinul je v plát-no či - sté,

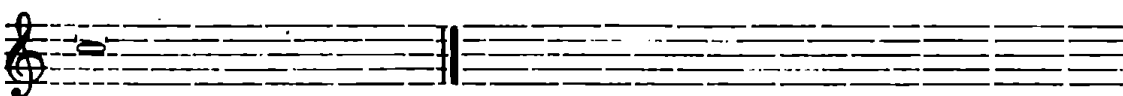
a vložil je do hrobu své-ho no-vé-ho, kterýž byl vy-te-sal

v ská - le : a přivalil kámen veliký ke dveřím hro - bo - vým

a o - de - šel. A byla tu Maria Mag-da-lé-na a druhá Maria,

sedíce proti hrobu.

Další slova zpívá kněz jako evangelium.

Druhého pak dne, kterýž jest po Velikém pátku, sešla se knížata kněžská a Fariseové k Pilátovi, řkouce : „Pane, rozpomenuli jsme se, že tento svůdce řekl ještě živ jsa : Po třech dnech zase vstanu. Rozkaziž tedy ostříhati hrobu až do třetího dne, aby snad učedníci jeho nepřišli a neukradli ho, a neřekli lidu : Vstalť jest z mrtvých ; i budeť poslední blud horší nežli první.“ Řekl jim Pilát : „Máte stráž, iděte, ostříheťe, jakž víte.“ A oni odšedše, osadili hrob strážemi, zapečetivše kámen.

155. Ukřižovaný Kriste.

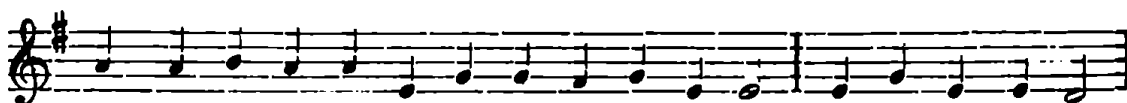
(Původní rčení a pěnění.)

Šteyr 1683.

Při pašijích na neděli Květnou a na Velký pátek zpívá se místy po slovech „emisit spiritum“, to jest „vypustil duši“, první sloka této písně. Jinak se hodí pro celý čas umučení Páně.

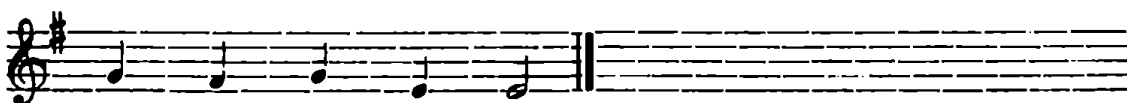
1. U - kři - žo - va - ný Kri - ste, zdrav, je - din - ká na - dě - je,

v čas ten - to Tvého sva - té - ho u - mu - če - ní rozmnožíž dobrým

spra - vedl - nost, du - še sva - tost, a hříš - ným rač dá - ti

svou sva - tou mi - lost.

2. Tě, nejvyšší Trojice, - Boha
velmi dobrého, - velebí duch každý
z dobrodiní Tvého; - kteréž Ty
činíš - umučením spaseny, - račiž
spravovati - nás zde na zemi.

3. A když budeme mřítí, - rač
nám milostiv býti; - po smrti
připoj nás k počtu vyvolených -
všech Božích svatých, - aby byl
od nás chválen, - ctěn, slaven,
veleben - na věky. Amen.

Temné čili žalostné hodinky

ve středu, ve čtvrtek a v pátek po Květné neděli.

A. K.

Poučení.

Ve středu, ve čtvrtek a v pátek svatého týdne konají se k večeru temné čili žalostné hodinky.

Temnými se nazývají, protože ke konci zhasnou se všechna světla ve chrámu Páně, takže je v kostele temno. Žalostivými se nazývají, protože se při nich mocně připomíná smrt Páně, a nad smrtí Páně máme mítí žalost, protože jsme ji hříchy svými zavinili.

Říkají se dvě první části hodinek čili kněžských modliteb denních: jitřní a chvály. Jitřní má tři oddíly: v každém oddílu jsou tři žalmy a troje čtení. — V prvním oddílu jsou čtením nářky Jeremiášovy nad zbořeným Jerusalemem. Po každém nářku opakují se slova: „Jerusaleme, Jerusaleme, obrať se k Pánu Bohu svému!“ Jerusalemem míní se duše lidská. Chvály skládají se z pěti žalmů a chvalo - zpěvu Zachariášova.